

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2019. október 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csoportosan elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. június 19. napján kihirdetett 14.Bf.495/2018/27. számú ítéletének a **II.r. vádlottra** vonatkozó részét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Miskolci Járásbíróság a 2018. március 14. napján kelt .../104. számú ítéletével **II.r. vádlottat** társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntetében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés I. fordulat] és 1 rb. könnyű testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés] mondta ki bűnösnek, ezért - halmazati büntetésül - 3 év 5 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Miskolci Járásbíróság/76. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Döntött a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjáról, az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság marasztaló határozatot hozott még további három vádlottal szemben.

A Miskolci Törvényszék fellebbezések folytán **II.r. vádlott** és **III. r. vádlottakra** bírálta felül a járásbíróság határozatát, bizonyítást felvéve, tárgyalást tartva. Ezt követően a 2019. június 29. napján kelt .../27. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság határozatát, és **II.r. vádlott** vádlottat további 1 rb. könnyű testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés] mondta ki bűnösnek és a mellékbüntetés tartamát 4 évre enyhítette, egyebekben helybenhagyva a járásbíróság döntését. Pontosította, hogy a büntetés helyesen szabadságvesztés, amelynek végrehajtási fokozata börtön. Az elkobzással kapcsolatos rendelkezésből mellőzte a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó részt.

E határozattal szemben **II.r. vádlott** és a védője kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész tudomásul vette a törvényszék ítéletét, így az **III. r. vádlottal** szemben a kihirdetés napján jogerős lett.

II.r. vádlott védője írásban indokolta a jogorvoslatát. Ebben **II.r. vádlott** javára szóló enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkkal történő figyelembevételét kérte az ítéletétől és rövidebb tartamú szabadságvesztés alkalmazására tett indítványt. Ezt a harmadfokú eljárásban is fenntartotta. A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak és a másodfokú határozat helybenhagyását indítványozta az érintett vádlott vonatkozásában, egyben utalt arra, hogy a vádlott és a védő is kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. §-a (3) bekezdésének a) pontjában írt okból - a büntetés enyhítését célozva - éltek a jogorvoslati jogukkal.

Az ítélet tábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a bíróság az 1998. évi XIX. törvény szerinti eljárási szabályokat alkalmazta, míg a másodfokon eljáró törvényszék már a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény szabályai szerint folytatta le a büntető eljárást, melynek 868. §-ának (1) bekezdése értelmében e törvény rendelkezéseit a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell.

A vádlott és a védői jogorvoslatok joghatályosak a Be. 615. §-a (2) bekezdésének c) pontja értelmében, megnyitják a harmadfokú felülbírálat korlátozott lehetőségét, figyelemmel a Be. 615. §-a (4) bekezdésének a) pontjára. Ez utóbbi törvényhely értelmében ugyanis a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésben az ellentétes döntés alapját képező tényállás nem támadható, ha az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentettek be fellebbezést, ahogy a jelen ügyben történt. Erre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 619. §-ának (4) bekezdése értelmében nem vizsgálta a másodfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát és határozatát a törvényszék által alapul vett tényállásra alapította, a Be. 620. §-a (1) bekezdésének II. fordulata alapján, nyilvános ülést tűzve. A Be. 618. §-a (3) bekezdésének a) pontját alkalmazva, figyelemmel a Be. 590. §-ának (5) bekezdése a-c) pontjaiban írtakra, a felülbírálat a büntetés kiszabásán túl kiterjed az érintett vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésére, az eljárási szabályok betartásának azon vizsgálatára, amelyek megsértése az ítélet (ítéletek) hatályon kívül helyezését vonná maga után [Be. 608. § (1) bekezdés].

Ennek során megállapította, hogy a másodfokú bíróság bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek. Tanúként kihallgatta a testi sértési cselekmények sértettjeit, illetve írásbeli vallomás útján **sértettet**. Tárgyalás anyagává tette a rendőri intézkedéssel kapcsolatos rádióforgalmazást és egyéb hangfelvételeket. Ennek eredményeként a törvényszék kiegészítette, helyesbítette a tényállást és jelentős mértékben - szinte teljes egészében - pótolta a bíróság ítéletének indokolását, észelve annak alapvető hiányosságait. Ezzel kiküszöbölte az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését. A törvényszék részéről eljárási szabálysértés nem történt.

Elírás miatt helyesbítendő a Miskolci Törvényszék másodfokú ítéletének 3. oldal 6. bekezdésének utolsó mondatában neve, amely helyesen **III. r. vádlott**.

A másodfokú ítélet bevezető részéből mellőzni kellett a 2019. március 4-i határnapot, mivel a tanács elnökének változása folytán a tárgyalást meg kellett ismételni, a bíróság ítéletének bevezető részéből pedig a 2018. január 24-i határnapot, mivel az nem volt érdemi.

A másodfokú ítélet 17. oldal 5. bekezdése úgy helyesbítendő, hogy a törvényszék **II.r. vádlott** vádlottat további 1 rb. testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek.

Az irányadó tényállás alapján **II.r. vádlott** vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése helyes és törvényes.

A törvényszék **II.r. vádlott** vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket is kiegészítette, így az már teljeskörű. Ezen feltárt súlyosító és enyhítő körülményeket szem előtt tartva, különösen

értékelve azt a tényt, hogy **II.r. vádlott** vádlott a más ügyben korábban kiszabott szabadságvesztés jogerőre emelkedésének napján valósította meg a most elbírált újabb bűncselekményeket, a kiszabott szabadságvesztés mértéke az egy évvel enyhített mellékbüntetéssel együtt nem eltúlzott, az a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 79. §-ában írt büntetési cél érvényre juttatásához feltétlenül szükséges, enyhítésére ezért az ítélőtábla nem látott törvényes lehetőséget, mert ez a büntetés áll arányban az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és a érintett vádlott társadalomra veszélyességével.

Mindezek alapján a vádlotti és védői jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

A törvényszék ítéletének 19. oldal 6. bekezdésében az elírást korrigálni kellett, figyelemmel a Btk. 81. §-ának (3) bekezdésében írtakra (együttes tartam), a kiszabható szabadságvesztés kettőtől tíz évig terjedhet, ezért a középérték nem hét, hanem hat év.

A kifejtettkre tekintettel az ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a **II.r. vádlott** vádlottra vonatkozó részét a Be. 623. §-a értelmében helybenhagyta.

Debrecen, 2019. október 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék/27. számú ítélete az ítélőtábla végzésével **II.r. vádlott** vonatkozásában is jogerős.

Debrecen, 2019. október 1.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-tisztviselő-